

Şaman'a

Altay'da bir Şaman vardı,
"Atasagun" derler idi.
Elindeki defi çalar,
"Kök Tengri" ye söyler idi.

Giysisindeki ziller,
Çalıyordu döndükçe.
Dirilirdi yeniden,
Bu dünyada öldükçe.

"Kemi falı"na baktı,
Benim elimi tutup.
Gözlerini kapattı,
Bu dünyayı unutup.

Yedi kat yere düştük,
Karahana'ya ulaştık.
Kazanlarda kaynadık,
Kaynadık sonra taşttık.

Ataların ruhları,
Saf saf olup durmuşlar.
Her biri "Balbal" gibi,
Sırayla oturmuşlar.

Şaman kan ter içinde,
Döndükçe dönüyordu.
Feri gitti gözünün,
Işığı söniyordu.

Beni sorguladılar,
Soruları zor idi.
Biri elin uzatıp,
Omuzuma kor idi.

Şaman bunu görünce,
Tutup beni uçurdu.
Yedi kat yeri yarıp,
Yer yüzüne kaçırdı.

Şaman elinde tokmak,
Davula vuruyordu.
Sonra semaya bakıp,
Bir şeyler soruyordu.

Üstündeki giyside,
Kemikten düğme vardı.
Sanki bir çift göz gibi,
İnsanlara bakardı.

Davulunun derisi,
İnsan derisi idi.
Üstündeki "tamga"lar,
Bir su perisi idi.

Kaftanındaki ziller,
Döndükçe çalıyordu.
Şaman gözü kapalı,
Göklere dalıyordu.

Vurdu, vurdu davula,
Ateşe bir toz attı.
Toz öyle gürledi ki
Yeri göğü tozattı.

O tozların içinden,
Çıkıp geldi kırk 'kempir',
Ağızları kan dolu,
Olmışlardı bir vampir.

Ellerinde bıçaklar,
Şaman'a saldırdılar.
Fırtına, boran olup,
Toprağı kaldırdılar.

Şaman elinde davul,
Döndükçe dönüyordu.
Ateş Şaman'a girdi.
Şaman'sa ölüyordu.

Şaman son bir gayretle,
"Yetiş Kök Tengri!" dedi.
"Yetiş Kök Tengri!" diye,
Dokuz kere gürledi.

Kök tengri elin verdi,
Dokuz kat gök'ten ona.
Güç verdi, kuvvet verdi,
Öyle yürekten ona.

Kök Tengri'nin gücüyle,
Şaman birden canlandı.
Tokmağı sallayınca,
Üstü başı kanlandı.

Öldürdü kempirleri,
Kök Tengri'ye el açtı.
Durdu elinde davul,
Benimle kucaklaştı.

